

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ Ν. 3869/2010

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
42 /2021
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Ειρηνοδίκη Βασίλειο Τσινταβή, ο οποίος ορίστηκε με πράξη της Προϊσταμένης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου και τη Γραμματέα Αφροδίτη Κόκκορη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις [redacted] 2020 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] Αττικής, οδός [redacted] αρ. [redacted], με Α.Φ.Μ. [redacted], η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Δημητρίου Φουφόπουλου.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ στη δίκη πιστωτριών, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους και παρίστανται ως εξής: 1) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ [redacted] Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού [redacted] αρ. [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο. 2) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «[redacted] ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] αρ. [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο.

Η αιτούσα με την από 20/2/2019 και με αριθμ. καταθ. [redacted] 2019 αίτησή της, εκουσίας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της ανωτέρω αίτησης ορίστηκε η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Προκειμένου να συζητηθεί η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα στη σειρά της από το σχετικό βιβλίο πινακίου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 10 [redacted] Β', 16 [redacted] Β'/28-2-2019 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών [redacted] που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησής με πράξη ορισμού δικάσιμου για τη δικάσιμο και κλήση προς συζήτηση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθόν. Οι εν λόγω διάδικοι, ωστόσο, δεν εμφανίστηκαν στο δικαστήριο όταν εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου και συνεπώς η συζήτηση προχωρεί κατ' άρθρο 754 ΚΠολΔ.

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4

για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Για να υπαχθεί, επομένως, στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του νόμου ο οφειλέτου πρέπει χωρίς δόλο να έχει περιέλθει ελλείψει μέσων σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ειδικότερα, ως αδυναμία πληρωμής νοείται η έλλειψη ρευστότητας, δηλαδή έλλειψη χρημάτων να ανταποκριθεί στα ληξιπρόθεσμα χρέη του, έστω και αν έχει ακίνητη ή άλλη περιουσία, η οποία όμως δεν μπορεί να ρευστοποιηθεί αμέσως. Η μόνιμη αδυναμία πληρωμής μπορεί να οφείλεται σε διάφορα αίτια, όπως π.χ. περιέλευση σε κατάσταση ανεργίας χωρίς να διαφαίνεται επί του παρόντος δυνατότητα νέας εργασίας, μείωση εισοδήματος κλπ. Η πρόσκαιρη οικονομική στενότητα, η περιοδική αδυναμία πληρωμών, κάποιες μεταβατικές καταστάσεις δεν οδηγούν σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Πότε συντρέχει μόνιμη αδυναμία εξοφλήσεως ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών είναι ζήτημα συγκεκριμένης περιπτώσεως και αποτελεί αντικείμενο αποδείξεως με το οποίο βαρύνεται ο οφειλέτου, ο οποίος καλείται να την αποδείξει. Ο ισχυρισμός του οφειλέτη περί αδυναμίας πληρωμών δεν γίνεται δεκτός, αν ο οφειλέτου εξοφλεί τα χρέη του με επαρκές εισόδημα μέχρι ενός χρονικού σημείου και έπειτα σταματήσει αν και δεν έχει αλλάξει το ύψος των εισοδημάτων του (βλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, σελ. 50 § 7 και 8, σελ. 54 § 14, έκδοση δεύτερη" Ιακ. Βενιέρη -Θεόδωρο Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ. 60 και 62 Ειρ.Αθ. 23/2011, Ειρ.Αθ. 24/2011, Ειρ.Αθ. 72/2011, Ειρ.Πειρ. 3/2011). Επιπλέον, ο Ν.3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση, όπως και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από τη διαρκή πίεση των ατομικών καταδιώξεων. Δεν περιλαμβάνεται όμως στις επιδιώξεις του νομοθέτη η απαλλαγή από χρέη ή από υπόλοιπα τους, όταν είναι δυνατή ή σε όποιο βαθμό είναι δυνατή η ικανοποίησή τους βάσει του υπάρχουσας περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη. Αυτός είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωμένος να εξυπηρετήσει τις οφειλές του και με τα εισοδήματα από την εργασία του, αλλά και με την περιουσία του. Το δικαστήριο δε, εάν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την παραδοχή του αιτήματος, λαμβάνει υπόψη του, για τη μορφή της ρύθμισης που θα διατάξει, όλα τα υποβαλλόμενα ενώπιον του στοιχεία και πρέπει βάσει των διατάξεων του νόμου: α) Να προβεί σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματα του οφειλέτη επί μία τετραετία, ώστε να επέλθει από αυτή την πηγή, μερική τουλάχιστον, εξόφληση των χρεών του, αν αυτός δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία, β) Να διατάξει την εκποίηση του τυχόν υφιστάμενης ρευστοποιήσιμης περιουσίας του οφειλέτη διορίζοντας και εκκαθαριστή, και τέλος γ) να προβεί σε περαιτέρω ρύθμιση σταδιακών καταβολών του οφειλέτη προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση ακίνητο που χρησιμεύει ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία του. Οι τρεις προαναφερόμενες ρυθμίσεις δεν αποκλείουν η μία την άλλη και συχνά θα πρέπει να διαταχθούν σωρευτικώς. (Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1486). Επομένως, οι επιμέρους δυνατότητες ρυθμίσεων που προσδιορίζονται από το νόμο και ο τρόπος με τον οποίο θα τα καθορίσει το Δικαστήριο συμπλέκονται μεταξύ τους.

Ακολουθώντας σύμφωνα με τη διάταξη του παρ. 5 του άρθρου 8 Ν.3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περίπτωση χρόνιας χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλου μέλους του οικογένειάς του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη βιοτικών στοιχειωδών αναγκών ή άλλων

λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2 αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη καταβολές κατά τη διατύπωση του νόμου (άρθρ. 8 παρ. 5). Επισημαίνεται ότι ο δικαστής κατά το ανακριτικό σύστημα δεν περιορίζεται από το αίτημα περί δικαστικής ρύθμισης και το σχέδιο αποπληρωμής που προτείνει ο οφειλέτης. Συνεπώς, αν αξιολογήσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη ως τέτοια που επιβάλλει μικρές ή μηδενικές καταβολές, τότε θα το αποφασίσει ακόμα και αυτεπαγγέλτως, χωρίς την ανάγκη σχετικού αιτήματος του οφειλέτη (ΕιρΝίκαιας 39/2012 ΝοΒ 2012 σελ. 1444, Βενιέρης, Κατσάς Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2η εκδ. 395). Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή του παραπάνω διάταξης, ορίζει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφαση του είτε προσδιορίζει εκ νέου καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω, αν συντρέχει περίπτωση. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτου - πιστωτές), ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια (βλ. Αθανάσιο Κρητικό, ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, ο. 138-139, ΕιρΛαρ 106/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή από τη διάταξη του παρ. 5 του άρθρου 8 του νόμου προκύπτει ότι με τον καθορισμό μηδενικών καταβολών από το δικαστήριο δεν εκκαθαρίζεται «οριστικά» το θέμα του απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένεται η παρέλευση του ταχθέντος από το δικαστήριο διαστήματος και έλεγχος μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματά του, που θα δικαιολογήσουν νέο προσδιορισμό των καταβολών. Η αναβολή αυτή και ο ορισμός με την ίδια απόφαση νέας δικάσιμοι, δίνει εν τέλει στην εκδομένη απόφαση το χαρακτήρα του εν μέρει οριστικής απόφασης, με προσωρινή ισχύ, αφού η έκδοση του οριστικής αποφάσεως, θα είναι αυτή που θα αποφανθεί τελικώς για την οριστική ρύθμιση των χρεών (ΕιρΘεσ 8021/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως το Δικαστήριο σταθμίζοντας τις συνθήκες στα πλαίσια του ανωτέρω διάταξης του παρ. 5 του άρθρου 8 ν.3869/2010, αλλά και μέσα στο πνεύμα του νόμου μη εκκαθαρίζοντας «οριστικά» το θέμα του ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένοντας την παρέλευση (μέχρι) και πέντε ετών ελέγχει μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματά του, με την ανεύρεση του «κατάλληλης» εργασίας που θα δώσει στον οφειλέτη τη δυνατότητα να ικανοποιήσει ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες τους πιστωτές του.

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, ζητεί τη διευθέτησή τους από το δικαστήριο, κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του δικαστηρίου (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010) στην περιφέρεια του οποίου είχε την κατοικία της η άνω οφειλέτης κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, όπως αποδεικνύεται και από το εκκαθαριστικό της σημείωμα του αντίστοιχου έτους και σύμφωνα με την ειδική διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 έως 781 σε συνδ. με το άρθρο 3 του Ν. 3869/2010. Για το παραδεικτό της αιτήσεως τηρήθηκε το στάδιο του εξωδικαστικού συμβιβασμού που προβλεπόταν από την παρ.2 του άρθρου 4 του Ν.3869/2010 που εξακολουθεί να ισχύει όμως για τις εκκρεμούσες αιτήσεις (άρθρ. 19 παρ. 3 Ν. 4161/2013) αφού προσκομίζονται: α) βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού και β) υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας, για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων

της περιουσίας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία. Επίσης από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί σε προγενέστερο χρόνο απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της (άρθρο 13 παρ.2 Ν.3869/2010). Περαιτέρω η κρινόμενη αίτηση στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία που προβλέπονται από το άρθρ. 4 παρ. 1 Ν.3869/2010, είναι επαρκώς ορισμένη και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,4,5,6 παρ.3, 8 και 11 του Ν.3869/2010, πρέπει επομένως να ερευνηθεί στην συνέχεια και από την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των πιστωτριών της.

Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών μέσων καθώς και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι τα οποία λαμβάνονται υπόψη για συναγωγή αποδείξεων και δικαστικών τεκμηρίων, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται και άλλα όχι, πλην όμως άπαντα έχουν ληφθεί υπόψη και κανένα δεν παραλείπεται για την ουσιαστική διάγνωση της υπό κρίση υπόθεσης, καθώς και από όλη τη διαδικασία αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα γεννήθηκε το έτος [REDACTED] είναι ανύπαντρη και δεν έχει αποκτήσει τέκνα. Κατοικεί στην [REDACTED] φιλοξενούμενη στο σπίτι των γονέων της και είναι άνεργη, όπως προκύπτει από την με αρ. αναφ. [REDACTED] αποδεικτικό ανανέωσης δελτίου ανεργίας του ΟΑΕΔ. Τελος έχει πάγια μηνιαία έξοδα για την ικανοποίηση των αναγκών της, τα οποία κατά την κρίση του δικαστηρίου ανέρχονται στο ποσό των 300 ευρώ.

Από την επισκόπηση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων παλαιότερων ετών προκύπτει ότι η αιτούσα αποκόμισε ως ετήσιο εισόδημα κατά το οικ. έτος 2011 το ποσό των 17.424,94 € και επιστροφή φόρου 43,26 €, κατά το οικ. έτος 2012 το ποσό των 16.967,62 €, κατά το οικ. έτος 2013 το ποσό των 15.697,66 € και επιστροφή φόρου 98,51 €, κατά το οικ. έτος 2014 το ποσό των 12.553,78 €, κατά το φορ. έτος 2014 το ποσό των 11.939,19 € και επιστροφή φόρου 76,87 €, ενώ κατά το φορ. έτος 2015 ήταν μηδενικό, κατά το φορ. έτος 2017 ήταν μηδενικό και κατά το φορ. έτος 2018 ήταν μηδενικό.

Επίσης αποδείχθηκε ότι δεν διαθέτει ακίνητη περιουσία.

Έχει δε την πλήρη κυριότητα ενός επιβατικού ΙΧΕ, μάρκας FORD FIESTA 1560 κυβικών εκατοστών, παλαιότητας 7 ετών. Ως προς δε το Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της αιτούσας, επισημαίνεται ότι έχει ευτελή αξία, λόγω παλαιότητας και κυβισμού. Ενόψει όλων αυτών κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατά τη διάταξη του άρθρου 8 ν.3869/2010 εκποίηση του ως άνω κινητού περιουσιακού στοιχείου της αιτούσας.

Επομένως προκύπτει ότι η αιτούσα, εξαιτίας των μειωμένων εισοδημάτων της αδυνατεί να εξυπηρετήσει τα δάνειά της προς τις καθ' ων. Από κανένα δε στοιχείο της αποδεικτικής διαδικασίας δεν προέκυψε ότι περιήλθε δολίως στην κατάσταση αυτή. Με βάση τα ανωτέρω η αιτούσα για την εξυπηρέτηση των ίδιων μηνιαίων δαπανών για ένδυση, διατροφή και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, έχει στοιχειώδες μηνιαίο κόστος διαβίωσής της που ανέρχεται στο ποσό των 300 ευρώ περίπου. Επισημαίνεται ότι κατά τον καθορισμό του μηνιαίου κόστους διαβίωσης θα πρέπει να εξισορροπηθούν, δύο αντίρροποι στόχοι, αφενός δηλαδή δεν πρέπει να τίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσής του αιτούσας, το οποίο προσδιορίζεται βάσει κριτηρίων τόσο αντικειμενικών, με βάση το εισόδημα ή την περιουσία, όσο και υποκειμενικών, σύμφωνα με την προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική κατάσταση, την υγεία και την ηλικία των προσώπων. Η επανένταξη δηλαδή της αιτούσας στην

οικονομική και κοινωνική ζωή δια της υπαγωγής της στο Ν. 3869/2010 δεν πρέπει να γίνει σε βάρος της προσωπικής της αξιοπρέπειας και της προσωπικότητάς της στα πλαίσια που επιβάλλει το κοινωνικό κράτος και δεν θα πρέπει με τον καθορισμό από το δικαστήριο του ύψους των μηνιαίων δόσεων να επέρχεται εξαθλίωση του οφειλέτη. Αφετέρου δε, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο οφειλέτης, ο οποίος αιτείται την υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου, πρέπει από την πλευρά του να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες του, δηλαδή μόνο στις απολύτως απαραίτητες για το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα των τεσσάρων ετών (βλ. Επ.Αλεξ. 19/2014, Νόμος).

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες τράπεζες, τα οποία είτε είναι εξασφαλισμένα με εγγυήσεις είτε όχι, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης εξαιρουμένων των εμπραγμάτως ασφαλισμένων, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (άρθρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Συγκεκριμένα οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της αιτούσας, όπως προκύπτει από τις σχετικές βεβαιώσεις που χορήγησαν οι καθ' ων στην αιτούσα και συγκεκριμένα: 1) προς την ΤΡΑΠΕΖΑ [REDACTED] Α.Ε.: οφειλή ύψους 12.423,94 € από την υπ' αριθμ. λογ. [REDACTED] σύμβαση, 2) προς την [REDACTED] ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.: οφειλή ύψους 5.495,69 € από την υπ' αριθμ. λογ. [REDACTED] σύμβαση.

Περαιτέρω, αδυναμία πληρωμών σημαίνει ανικανότητα του οφειλέτη να εξοφλήσει τους πιστωτές του, λόγω έλλειψης ρευστότητας, δηλαδή έλλειψης όσων χρημάτων απαιτούνται για να μπορεί ο οφειλέτης να ανταποκρίνεται στα ληξιπρόθεσμα χρέη του. Ειδικότερα η αδυναμία του οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις οφειλές του κρίνεται συνολικά με βάση τη σχέση ρευστότητάς του προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του και αφού ληφθούν υπόψη εφόσον το ορίζει ο νόμος, οι απαιτούμενες δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ιδίου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του. Αν η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του και στην κάλυψη των βιοτικών αναγκών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμής. Για την αξιολόγηση της σχέσης ρευστότητας, ληξιπρόθεσμων οφειλών και βιοτικών αναγκών λαμβάνεται υπόψη τόσο η παρούσα κατάσταση ρευστότητας του οφειλέτη όσο και αυτή που διαμορφώνεται σε βαθμό πιθανολογούμενης βεβαιότητας. Παράλληλα δε η έλλειψη ρευστότητας θεμελιώνει αδυναμία πληρωμών, έστω και αν ο οφειλέτης διαθέτει ακίνητη περιουσία, η οποία όμως δεν μπορεί να ρευστοποιηθεί άμεσα ή είναι δυσχερώς ρευστοποιήσιμη. Στην προκειμένη περίπτωση, τα ανωτέρω δάνεια λόγω του ύψους τους και της πραγματικής κατάστασης στην οποία βρίσκεται η αιτούσα, όπως αυτή περιγράφεται ως άνω, την οδήγησαν σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη της προς τις καθ' ων. Από κανένα δε στοιχείο της αποδεικτικής διαδικασίας δεν προέκυψε ότι περιήλθε δολίως στην κατάσταση αυτή. Παράλληλα όμως, λόγω της οικονομικής κρίσης και δυσπραγίας που επακολούθησε, της αύξησης της άμεσης και έμμεσης φορολογίας, της αύξησης του κόστους των ανελαστικών δαπανών για κάθε οικογένεια, αυξήθηκαν οι μηνιαίες δαπάνες της αιτούσας και συνεπώς κατέστη ανέφικτη η αποπληρωμή των ανωτέρω οφειλών της, το γεγονός δε αυτό αποδεικνύεται και από τη σχέση της ρευστότητας της αιτούσας προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της. Δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την

έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της, η υπολειπόμενη ρευστότητά της δεν της επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος τους. Σε κάθε δε περίπτωση η επιδίωξη για ρύθμιση των χρεών της αιτούσας, υπό τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς η άσκηση του δικαιώματος του αυτού δεν έρχεται σε αντίθεση με την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, αλλά αντιθέτως κρίνεται ότι είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου και δεν ασκείται άσκοπα αλλά σύμφωνα και με το σκοπό των διατάξεων του Ν.3869/2010 (βλ σχετικά αιτιολογική έκθεση) και σύμφωνα με τους ηθικούς κανόνες, που χαρακτηρίζουν την συμπεριφορά του μέσου συνετού ανθρώπου.

Επιπλέον, αφού ο νόμος 3869/2010 παρέχει το δικαίωμα στην αιτούσα να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του και εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου και ρυθμισθούν οι οφειλές της, αναπόδραστη συνέπεια θα είναι η απώλεια εισοδημάτων των πιστώτριών της, αποτέλεσμα που αποτελεί δικαιοπολιτική επιλογή του νομοθέτη, ενώ η επιλογή της αιτούσας να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του νόμου, συνιστά νόμιμο δικαίωμά της και από μόνη αυτή την επιλογή δεν θεμελιώνεται καταχρηστικότητα. Οι ανωτέρω δε διαπιστώσεις, συνεπικουρούνται στην προκειμένη περίπτωση και από τα μακρά χρονικά διαστήματα ανεργίας του αιτούσας. Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται και ειδικότερα ότι η αιτούσα, η οποία δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών της. Το προταθέν σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, δεν έγινε δεκτό από τις δανειστριες τράπεζες και συνεπώς πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατ' άρθ. 8 επ. του Ν.3869/2010 ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας από το Δικαστήριο, μη υπάρχουσών αμφισβητούμενων απαιτήσεων. Με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα συντρέχουν συμπλεκτικά οι θετικές και ελλείπουν οι αρνητικές προϋποθέσεις στο πρόσωπο της αιτούσας για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του νόμου της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 ν. 3869/2010. Γι' αυτό θα πρέπει, κατ' εφαρμογή της διάταξης του αρθ. 8 παρ. 5 Ν. 3869/10 να οριστούν προσωρινά μηδενικές μηνιαίες καταβολές, συγχρόνως δε να οριστεί νέα δικάσιμο προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής της κατάστασης και των εισοδημάτων της, στο πλαίσιο του άρθρου 8 ν.3869/2010, στο μεταξύ όμως οφείλει κατά το ενδιάμεσο χρονικό διάστημα να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξεύρεση επιπλέον χρηματικών πόρων, γεγονός που θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο κατά τη νέα δικάσιμο. Η ρύθμιση των χρεών της αιτούσας αφορά το χρονικό διάστημα μέχρι τη δημοσίευση της νέας απόφασης του Δικαστηρίου τούτου που θα προσδιορίζει τις μηνιαίες καταβολές έως τη συμπλήρωση του χρονικού ορίου που ορίζεται από το άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, που είναι εν προκειμένω ο χρόνος της τριετίας. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αίτηση και να ρυθμιστούν προσωρινά τα χρέη της αιτούσας για το χρονικό διάστημα μέχρι τη δημοσίευση της νέας απόφασης του Δικαστηρίου τούτου που θα επαναπροσδιορίζει τις μηνιαίες καταβολές, με σκοπό την μερική απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης και δεύτερης των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ προσωρινά τα χρέη της αιτούσας με μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τις πιστώτριές της επί 36 μήνες.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ στην αιτούσα ότι σε περίπτωση που κατά τη διάρκεια της περιόδου ρύθμισης περιέλθουν σ' αυτήν περιουσιακά στοιχεία αιτία θανάτου, υποχρεούται να διαθέσει για την ικανοποίηση των πιστωτριών το ήμισυ της αξίας αυτών. Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του Δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας, καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων της ή των περιουσιακών της στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4.

ΟΡΙΖΕΙ νέα δικάσιμο στις [REDACTED] και ώρα 09:00 π.μ. προκειμένου να κριθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης της αιτούσας και των εισοδημάτων της και να προσδιοριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές μέχρι τη συμπλήρωση της τετραετίας, στην οποία οι διάδικοι θα πρέπει να παραστούν εκ νέου χωρίς κλήτευση.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ, αφού παραδόθηκε σε πρωτότυπη μορφή, στο Μαρούσι σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις [REDACTED] /2021 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

[REDACTED]

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[REDACTED]

[REDACTED]